

EUiA

Solidaritat amb activistes PAH

Esquerra Unida i Alternativa del Vallès Oriental expressa la seva solidaritat amb els 7 activistes de la PAH, que seran jutjats per desordres públics arran de l'ocupació de l'oficina de Catalunya Caixa de l'Ametlla del Vallès.

Aquesta ocupació es va produir com a conseqüència de l'incompliment de l'acordat entre la PAH i CX per la

dació en pagament d'un habitatge amb un romanent en forma de préstec personal de 27.000 euros. En lloc de respectar el pacte, CX va reclamar el pis de la persona afectada, el pis dels seus pares i 47.000 euros més.

Entre els activistes afectats es troba el nostre company d'Esquerra Unida i Alternativa, Agustí Gonzalo que a banda de la seva implicació en els moviments socials, desenvolupa la tasca de regidor per la Coalició a Santa Eulàlia de Ronçana.

Cal recordar que la pèssima gestió de Catalunya Caixa la va portar a ser intervinguda per FROB amb un cost

per als ciutadans superior als 14.000 milions d'euros i que per recuperar-la es va contractar Alfons Todó, que immediatament es va incrementar el seu salari, el del seu ajudant Jaume Massana i el de tots els membres del Consell de Direcció, saltant tots els topalls salarials imposats pel FROB.

Considerem inacceptable l'actitud de Catalunya Caixa envers la ciutadana afectada i els activistes de la PAH que li donaren suport, pel que demanem la retirada immediata de la denúncia i l'aplicació de mesures de Responsabilitat Social Corporativa que permetin minvar l'impacte que la gestió de CX ha causat als ciutadans.

CIU

No ens poséssim pas nerviosos

El procés imparable cap a la consulta del 9 de novembre avança amb determinació. Ara també ho comencen a veure així de clar des de les institucions de l'estat, que mai s'havien pres seriosament aquesta voluntat inequívoca i majoritària del poble ca-talà de poder votar lliure, democràtica i pacíficament. Hem de treballar tots per la consulta, sense escenaris alternatius. Destacats juristes afirmen que no hi ha arguments jurídics per impedir posar el 9-N les urnes al carrer i si finalment ens ho impedeixen, serà amb l'argument de la força, no pas amb la força d'un argument. Per això és molt important centrar-nos en la consulta sense plantejar-nos situacions d'impossibilitat. Segur que un pla B i un pla C estan ja traçats i definits, però ara no n'hem de parlar. Nosaltres a la nostra, a demanar l'opinió del ciutadà, que no hi ha raó més democràtica que aquesta. I sobretot, no ens poséssim pas nerviosos, no perdem les maneres ni la

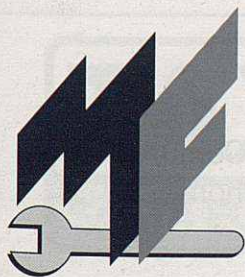
paciència. Ells ho aprofitarien barroerament en contra nostra.

Els catalans, potser ajudats per la seva ancestral condició de comerciants, estan acostumats a negociar i a pactar. En canvi Castella-Espanya té encara molt viva la seva tradició conqueridora i per tant, d'imposició. Equiparen negociació amb feblesa i això és un error. Un error que quan la força de les espases no compta, com ara, es pot pagar molt car.

La seva capacitat de seducció per tal que ens resulti atractiu romandre a Espanya, és nul·la. Si ens volen seduir amb recentralitzacions de competències polítiques; amb el saqueig del 50% dels beneficis dels ports catalans; amb maniobres per impedir que la Generalitat pugui controlar l'aeroport del Prat; amb l'obligació que a l'escola tota una classe hagi de canviar d'idioma si ho demana només un sol alumne; amb la interposició sistemàtica de contenciosos contra ajuntaments, que un darrere l'altre són desestimats pels jutjats; amb recursos judicials contra totes aquelles disposicions de la Generalitat que la podria dotar d'una certa autonomia financera; amb l'espoli sistemàtic dels nostres recursos econòmics; amb la

manca d'inversions en infraestructures vitals pel desenvolupament comercial i industrial... si aquesta és la manera que té Espanya de seduir-nos, és que encara no ha entès res. Lamentable, molt lamentable.

Aquests darrers dies hem pogut comprovar com en els diaris digitals d'àmbit estatal, quan es parla d'aquesta qüestió, a més de fomentar el discurs de la por pronosticant tot tipus de cataclismes i malaurances a una Catalunya independent, comencen a valorar els perjudicis per Espanya si Catalunya se'n va. Però s'equivoquen: els perjudicis per Espanya hi seran si persisteixen en no negociar, en no voler acordar res. Al contrari, si estiguessin disposats a asseure's i negociar en primer lloc la consulta i després, en cas de guanyar el SI-SI, establir els acords necessaris per una separació amistosa i no traumàtica, amb el repartiment d'actius i passius, establint acords de col·laboració mútua i tractes preferents, si es pogués fer això, Espanya tindria l'oportunitat de reestructurar el país, modernitzar-lo i adequar-lo a l'Europa del segle XXI. Amb Espanya hem de ser amics, no adversaris, hem de posar-nos d'acord, no discutir. Però per fer-ho així cal la voluntat de les dues parts.

TALLER DE REPARACIÓ DE L'AUTOMÒBIL

Martí Fabra Grau

Camí de Can Torras, 8 - Tel. 844 86 91 - SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

